

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga zmierza do stwierdzenia nieważności dyrektywy 2011/82/UE. Komisja podważa przyjętą podstawę prawną. Podnosi, że art. 87 ust. 2 TFUE nie stanowi właściwej podstawy prawnej, gdyż dyrektywa zamierza wprowadzić mechanizm wymiany informacji między państwami członkowskimi obejmujący wykroczenia drogowe niezależnie od tego, czy mają charakter administracyjny czy karny. Artykuł 87 dotyczy jedynie współpracy policyjnej między właściwymi służbami właściwymi w dziedzinie zapobiegania lub wykrywania przestępstw i ich ścigania. Zdaniem Komisji właściwą podstawę prawną stanowi art. 91 ust. 1 TFUE. Dyrektywa ma bowiem na celu poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego, które jest jedną z dziedzin wspólnej polityki transportowej, wyraźnie przewidzianą w tym postanowieniu [lit. c)].

(¹) Dz.U. L 288, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln (Niemcy) w dniu 31 stycznia 2012 r. — Kronos International Inc. przeciwko Finanzamt Leverkusen

(Sprawa C-47/12)

(2012/C 98/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kronos International Inc.

Strona pozwana: Finanzamt Leverkusen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyłączenie zaliczenia podatku dochodowego od osób prawnych ze względu na zwolnienie z podatku dywidend wypłacanych przez spółki kapitałowe mające siedzibę w państwach trzecich na rzecz niemieckich spółek kapitałowych, w odniesieniu do których przepisy krajowe wymagają jedynie, aby spółka kapitałowa otrzymująca dywidendę posiadała udział w kapitale zakładowym spółki wypłacającej dywidendę wynoszący co najmniej 10 %, jest objęte wyłączeniem zakresem swobody przedsiębiorczości w rozumieniu art. 49 w związku z art. 54 TFUE, czy też również swobody przepływu kapitału w rozumieniu art. 63 — 65 TFUE, jeżeli rzeczywisty udział spółki otrzymującej dywidendę wynosi 100 %?
- 2) Czy przepisy dotyczące swobody przedsiębiorczości (obecnie art. 49 TFUE) i ewentualnie także dotyczące swobody przepływu kapitału (do 1993 r. art. 67 EWG/WE, obecnie art. 63 — 65 TFUE) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego, które wyłącza w przypadku zwolnienia z

podatku dywidend zagranicznych spółek zależnych zaliczenie i zwrot podatku dochodowego od osób prawnych należnego z tytułu wypłaty tych dywidend również w przypadku straty po stronie spółki dominującej, jeżeli w odniesieniu do wypłat dokonywanych przez krajowe spółki zależne jest przewidziana ulga podatkowa w formie zaliczenia podatku dochodowego od osób prawnych?

- 3) Czy przepisy dotyczące swobody przedsiębiorczości (obecnie art. 49 TFUE) i ewentualnie także dotyczące swobody przepływu kapitału (do 1993 r. art. 67 TEWG/TWE, obecnie art. 63 — 65 TFUE) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego, które wyłącza zaliczenie i zwrot podatku dochodowego od osób prawnych z tytułu dywidend spółek (pośrednio) zależnych, które w państwie spółki zostały wypłacone (dalej) na rzecz krajowej spółki dominującej i zostały również w Niemczech zwolnione z podatku, ale umożliwia w odniesieniu do struktur o charakterze czysto krajowym w przypadku straty po stronie spółki dominującej uzyskanie przez nią zwrotu podatku w danym przypadku poprzez zaliczenie przez spółkę (pośrednio) zależną podatku od osób prawnych z tytułu dywidend spółki (pośrednio) zależnej i zaliczenie przez spółkę dominującą podatku dochodowego od osób prawnych z tytułu dywidend po stronie spółki [bezpośrednio] zależnej?
- 4) W przypadku, gdyby zastosowanie miały również przepisy dotyczące swobody przepływu kapitału, pojawia się — w zależności od odpowiedzi na pytanie drugie — dodatkowe pytanie w odniesieniu do dywidend kanadyjskich:

Czy obecny art. 64 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on stosowanie przez Republikę Federalną Niemiec zasadniczo niezmiennych od 31 grudnia 1993 r. co do istoty uregulowań przewidzianych w prawie krajowym i umowach międzynarodowych o unikaniu podwójnego opodatkowania i tym samym stałego wyłączenia zaliczenia kanadyjskiego podatku dochodowego od osób prawnych z tytułu dywidend zwolnionych z podatku w Niemczech?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Revere (Włochy) w dniu 2 lutego 2012 r. — postępowanie karne przeciwko Xiamie Zhu i in.

(Sprawa C-51/12)

(2012/C 98/32)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di Pace di Revere

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Xiamie Zhu, Guo Huo Xia, Xie Fmr Ye, Jian Hui Luo, Ua Zh Th

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle zasady lojalnej współpracy i zasady skuteczności dyrektyw art. 2, 4, 6, 7 i 8 dyrektywy 2008/115/WE ⁽¹⁾ sprzeciwiają się możliwości nałożenia na obywatela państwa trzeciego przebywającego nielegalnie w państwie członkowskim kary pieniężnej zamienionej jako sankcja karna na areszt domowy, wyłącznie w następstwie nielegalnego wjazdu i pobytu, jeszcze przed naruszeniem nakazu wydalenia wydanego przez organ administracji?
- 2) Czy w świetle zasady lojalnej współpracy i zasady skuteczności dyrektyw art. 2, 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE sprzeciwiają się możliwości, aby po przyjęciu dyrektywy państwo członkowskie mogło przyjąć przepis przewidujący nałożenia na obywatela państwa trzeciego przebywającego nielegalnie w tym państwie członkowskim kary pieniężnej zamienionej na wydalenie podlegające jako sankcja karna natychmiastowemu wykonaniu, bez przestrzegania procedury i praw obywatela obcego przewidzianych w dyrektywie?
- 3) Jeśli zasada lojalnej współpracy zapisana w art. 4 ust. 3 TUE sprzeciwia się przyjęciu w okresie przewidzianym na dokonanie wdrożenia dyrektywy przepisów krajowych mających na celu obejście dyrektywy lub w każdym razie ograniczenie zakresu jej zastosowania, to jakie środki sąd krajowy powinien zastosować w wypadku stwierdzenia takiego celu?

⁽¹⁾ Dz.U L 348, s. 98.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Revere (Włochy) w dniu 2 lutego 2012 r. — postępowanie karne przeciwko Ionwi Beregoi

(Sprawa C-52/12)

(2012/C 98/33)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di Pace di Revere

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Ion Beregoi

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle zasady lojalnej współpracy i zasady skuteczności dyrektyw art. 2, 4, 6, 7 i 8 dyrektywy 2008/115/WE ⁽¹⁾ sprzeciwiają się możliwości nałożenia na obywatela państwa trzeciego przebywającego nielegalnie w państwie członkowskim kary pieniężnej zamienionej jako sankcja karna na areszt domowy, wyłącznie w następstwie nielegalnego wjazdu i pobytu, jeszcze przed naruszeniem nakazu wydalenia wydanego przez organ administracji?

- 2) Czy w świetle zasady lojalnej współpracy i zasady skuteczności dyrektyw art. 2, 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE sprzeciwiają się możliwości, aby po przyjęciu dyrektywy państwo członkowskie mogło przyjąć przepis przewidujący nałożenia na obywatela państwa trzeciego przebywającego nielegalnie w tym państwie członkowskim kary pieniężnej zamienionej na wydalenie podlegające jako sankcja karna natychmiastowemu wykonaniu, bez przestrzegania procedury i praw obywatela obcego przewidzianych w dyrektywie?
- 3) Jeśli zasada lojalnej współpracy zapisana w art. 4 ust. 3 TUE sprzeciwia się przyjęciu w okresie przewidzianym na dokonanie wdrożenia dyrektywy przepisów krajowych mających na celu obejście dyrektywy lub w każdym razie ograniczenie zakresu jej zastosowania, to jakie środki sąd krajowy powinien zastosować w wypadku stwierdzenia takiego celu?

⁽¹⁾ Dz.U L 348, s. 98.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Revere (Włochy) w dniu 2 lutego 2012 r. — postępowanie karne przeciwko Hai Feng Sunowi

(Sprawa C-53/12)

(2012/C 98/34)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di Pace di Revere

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Hai Feng Sun

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle zasady lojalnej współpracy i zasady skuteczności dyrektyw art. 2, 4, 6, 7 i 8 dyrektywy 2008/115/WE ⁽¹⁾ sprzeciwiają się możliwości nałożenia na obywatela państwa trzeciego przebywającego nielegalnie w państwie członkowskim kary pieniężnej zamienionej jako sankcja karna na areszt domowy, wyłącznie w następstwie nielegalnego wjazdu i pobytu, jeszcze przed naruszeniem nakazu wydalenia wydanego przez organ administracji?
- 2) Czy w świetle zasady lojalnej współpracy i zasady skuteczności dyrektyw art. 2, 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE sprzeciwiają się możliwości, aby po przyjęciu dyrektywy państwo członkowskie mogło przyjąć przepis przewidujący nałożenia na obywatela państwa trzeciego przebywającego nielegalnie w tym państwie członkowskim kary pieniężnej zamienionej na wydalenie podlegające jako sankcja karna natychmiastowemu wykonaniu, bez przestrzegania procedury i praw obywatela obcego przewidzianych w dyrektywie?